

Práce představuje esperpento španělského spisovatele Ramóna del Valle-Inclána v kontextu vývoje evropského groteskního umění. V první části je rozebráno esperpento v dramatech Světla Bohémy a Parohy dona Friolery. Druhá část práce je věnována diachronnímu popisu vývoje grotesknosti v literatuře a ve výtvarném umění od antiky až po 20. století. Speciální pozornost je věnována poznatkům M. M. Bachtina a W. Kaysera. V třetí části práce identifikuje a prokazuje úzké sepětí mezi grotesknem a esperpentem. Pozornost je věnována míšení tragických a komických poloh, přítomnosti karnevalových prvků, bipolarizaci postav, deformaci dramatického jazyka a příměru lidské bytosti ke zvířeti či loutce.